

POLIISI TUTKII STORA ENSON HAKKUITA MYÖS ÄÄNEKOSKELLA

Hukkajoella tapahtunut raakkujen joukkotuhonta on saanut julkisuudessa ansaitsemansa huomion. Vähemmän dramaattiset luonnonsuojelulain rikkomiset ovat metsäyhtiöiden toiminnassa kuitenkin arkipäivää. Osin tämä johtuu mm. ely-keskusten antamasta lainvastaisesta neuvonnasta, mutta metsäyhtiöt ja metsänhoitoyhdistykset eivät suinkaan aina noudata edes sitä.

Stora Enso suoritti viime keväänä avohakkuun Suolahden Sikopuron maastossa Äänekoskella tiukasti suojellun liito-oravan asutulla elinpiirillä lajin lisääntymisaikana. Keskisen Suomen liito-oravayhdistyksen edustaja löysi hakkuiden jälkeen liito-oravan papanoita ja pesäpuita aivan hakkuualueen vierestä. Keski-Suomen ely-keskus oli vaatinut kuvion ja sen ympäristön huolellista tarkastusta ja tulosten raportoimista ”hyvissä ajoin ennen hakkuiden aloittamista”. Tätä ei tehty. Alueen omistaa Äänekosken kaupunki ja hakkuut oli suunnitellut Metsänhoitoyhdistys Keski-Suomi.

Uhanalaisen liito-oravan ns. lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen on luonnonsuojelulla ehdottomasti kielletty. Avohakkuiden heikentävä vaikutus ulottuu tutkimusten mukaan satojen metrien päähän. Sikopuron hakkuista on aloitettu poliisin esitutkinta.

Muita metsäyhtiöitä ei ole syytä pitää Stora Ensoa parempina. Esitutkinta on menossa mm. UPM:n hakkuista Laukaassa ja Jyväskylässä. Metsä Groupin hakkuista Äänekoskella ja Kangasniemellä on tehty rikosilmoitukset. Myös Versowoodille kelpaa liito-oravan elinpiirejä heikentämällä saatu puu.

Liito-oravakanta on pelkästään viimeisen 15 vuoden aikana romahtanut yli 40 %:lla. Kannan jatkuva lasku osoittaa, että Suomella *ei ole* luontodirektiivin edellyttämää lajin tiukan suojelun järjestelmää. On pelkkä hiukan-suojelun järjestelmä, jossa päävastuu lajin suojelusta on niillä, jotka hyötyvät hakkuista ja joilla ei ole lajin elinympäristövaatimuksia koskevaa asiantuntemusta.

